

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Αθήνα, 9 Δεκεμβρίου 1998

Ο Πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης απαντώντας σήμερα στην “Ωρα του Πρωθυπουργού”, στη Βουλή, στην επίκαιρη ερώτηση της Γενικής Γραμματέως του ΚΚΕ Αλέκας Παπαρήγα, για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, τόνισε μεταξύ άλλων τα εξής:

Η πεμπτούσια του ερωτήματος της κας Παπαρήγα είναι η απαίτηση για κατάργηση της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης.

Η κα Παπαρήγα ως προς αυτό ακολουθεί τη Νέα Δημοκρατία η οποία εδώ και μέρες προβάλλει το ίδιο αίτημα.

Η παρουσία του ΚΚΕ στις κινητοποιήσεις είναι γνωστή. Δεν διστάζει άλλωστε να την επιδεικνύει. Θέλει να είναι στο επίκεντρο του παλλαϊκού αγώνα κατά της κυβέρνησης.

Η παρουσία της Νέας Δημοκρατίας ήταν επίσης γνωστή. Την επισημοποίησε ο κ. Καραμανλής με την επίσκεψή του στα σχολεία, στην ΟΛΜΕ. Και η Νέα Δημοκρατία θέλει να είναι στο επίκεντρο της κινητοποίησης.

Το σύνθημα όλων είναι ολοταχώς πίσω. Τα αιτήματα δεν αφορούν τη μία ή την άλλη πλευρά των μέτρων. Γι' αυτά υπάρχει πλήρης σιωπή.

Εκείνο που επιδιώκεται είναι ένας λυσσαλέος αντικυβερνητικός αγώνας με όλα τα μέσα. Ο στόχος δεν είναι η εκπαίδευση, είναι η ματαίωση της προσπάθειας της κυβέρνησης σε όλους τους τομείς. Αλλά τραυματισμένη από αυτή την προσπάθεια είναι πρώτα απ' όλα η ίδια η παιδεία. Γιατί η παιδεία θα μπορούσε να κερδίσει από μία συζήτηση επί της ουσίας. Συζήτηση όμως επί της ουσίας δεν επιδιώκεται. Αντίθετα όλοι οι επικριτές αυτής της προσπάθειας την αποφεύγουν, γιατί δεν μπορούν να προσφέρουν κάτι ουσιαστικά διαφορετικό.

Ο Υπουργός Παιδείας χτες στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων έθεσε το θέμα των αναπληρωτών καθηγητών με βάση τις εμπειρίες του διαγωνισμού που έγινε το καλοκαίρι. Είναι έτοιμος να συζητήσει προβλήματα εφαρμογής και έχει γίνει συνεννόηση με τη ΔΟΕ για μια συνάντηση πριν από τις γιορτές.

Προς την ΟΛΜΕ υπάρχει πρόσκληση για συζήτηση με θέμα την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών. Η ΟΛΜΕ από την πλευρά της μπορεί να θέσει και άλλα θέματα που αφορούν την εφαρμογή.

Το κύριο όμως ερώτημα είναι:

- **Χρειάζεται ή όχι εκπαιδευτική μεταρρύθμιση;**
Η απάντηση είναι χωρίς δισταγμό ναι.

Γνωρίζω ότι εκείνο που έχει μεγαλύτερη σημασία για τον νέο είναι:

- η κριτική γνώση ,
- η δυνατότητα να δημιουργεί, να προσαρμόζεται, να αντιλαμβάνεται και να εφαρμόζει νέες τεχνολογίες.
- να είναι ικανός να πορεύεται δρόμους καινούργιους και όχι προκαθορισμένους όπως παλιά.
- να ξέρει ξένες γλώσσες για να κινείται σ' ένα διεθνές περιβάλλον

Για να αποκτήσει όμως όλα αυτά τα εφόδια,

- χρειάζεται εκπαιδευτικούς πιο ενήμερους, εκπαιδευμένους στην παιδαγωγική.
- εκπαιδευτικούς και σχολεία το έργο των οποίων αξιολογείται
- νέα προγράμματα, νέα βιβλία
- περισσότερες σύγχρονες αίθουσες διδασκαλίας
- νέα τεχνικά μέσα στο σχολείο

Γι' αυτό με την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση προτείνουμε,

- την κατάργηση επετηρίδας.
- την αξιολόγηση έργου και εκπαίδευσης.
- το τέλος στην παπαγαλία.
- τα νέα προγράμματα.
- την ενισχυτική διδασκαλία.
- ένα Λύκειο, το οποίο δεν θα είναι προθάλαμος εξετάσεων στα Πανεπιστήμια.

Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση δεν αποφασίστηκε ξαφνικά. Πάνω από 20 χρόνια, όλα αυτά τα προβλήματα συζητούνται. Υπήρξαν πολλές προτάσεις. Μερικές ανάλογες λύσεις στο παρελθόν π.χ. σε σχέση με το Ενιαίο Λύκειο.

Το κεντρικό θέμα δεν είναι αν θα υπολογίζεται και πως η απόδοση στη Β' Λυκείου. Το κεντρικό θέμα είναι να φύγουμε από ένα σύστημα που συγκεντρώνει το ενδιαφέρον σε ένα περιορισμένο αριθμό θεμάτων και έτσι εθίζει στην παπαγαλία και αποδυναμώνει το μαθητή.

Γιατί λοιπόν διαμαρτύρονται οι μαθητές;

Κατανοούμε βεβαίως ότι:

- υπάρχουν προβλήματα εφαρμογής.
- το νέο σύστημα δημιουργεί απορίες και ανησυχίες.
- αισθάνονται την πίεση των καιρών και αβεβαιότητα για το αύριο.

Όλα τα παραπάνω ενισχύονται από:

- την παραπληροφόρηση, δήθεν απόρριψη με αποτυχία σ' ένα μάθημα
- την ποιότητα του εκπαιδευτικού, γι' αυτό και είναι αναγκαία η επιμόρφωση και η ενισχυτική διδασκαλία
- την αβεβαιότητα της εξέλιξης στο σχολείο
- την ανησυχία ότι θα είναι πιο δύσκολα τα μαθήματα. Το σχολείο όμως θα βοηθήσει το μαθητή.

Τα παιδιά έχουν άγχος, έχουν ανησυχίες. Μου είναι κατανοητό.

Χρέος τη κυβέρνησης είναι να ξεδιαλύνει τις απορίες. Είναι όμως και χρέος της εκπαιδευτικής κοινότητας να βοηθήσει να υπερβούμε αυτή την αβεβαιότητα.

Η εκπαιδευτική κοινότητα δείχνει να μη μπορεί να ξεφύγει από τα περιορισμένα στο κλάδο της αιτήματα και να δει το ευρύτερο πρόβλημα.

Εμείς χρειαζόμαστε τους εκπαιδευτικούς για τη μεταρρύθμιση.

Υπάρχει όμως μια κοντόφθαλμη άποψη, που βλέπει μόνο τη μία ή την άλλη επίπτωση όχι το σύνολο.

Σ' ένα καλύτερο εκπαιδευτικό σύστημα θα είναι και η θέση όσων απασχολούνται σ' αυτό καλύτερη.

Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση δεν είναι μία αυτόματη και στατική διαδικασία. Είναι μία συνεχής πορεία με πιλοτικές φάσεις, έχει στάδια εφαρμογής και βάθος χρόνου. Κρίνεται κάθε φορά -και θα κριθεί στο τέλος- από τα αποτελέσματά της και όχι από καλόπιστες ή κακόπιστες προβλέψεις αποτελεσμάτων. Είναι αυτονόητο ότι όπου και όταν διαπιστωθούν λάθη, ατέλειες, παραλείψεις στη φάση της εφαρμογής, μετά από αξιολόγηση των αποτελεσμάτων της, η κυβέρνηση θα σπεύσει να διορθώσει, να βελτιώσει, να συμπληρώσει.

Έχω επίγνωση, ότι είμαστε αντιμέτωποι με ένα δύσκολο και κρίσιμο πρόβλημα. Το πρόβλημα δεν είναι μόνο πρόβλημα της κυβέρνησης. Είναι πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας. Μια καλύτερη παιδεία είναι προϋπόθεση για το ρόλο της χώρας.

Γι' αυτό και πρέπει να συνεχίσουμε. Να συμβάλλουμε όλοι σε λύσεις.